

0341. Dobranoc, Głowo święta

Mioduszewski, 1838

1. Do - bra - noc, Gło - wo świę - ta Je - zu - sa mo -
je - go, Któ - raś by - ła zra - nio - na
do móz - gu sa - me - go, Do - bra - noc kwie - cie ró - ża - ny
do - bra - noc Je - zu ko - cha - ny, do - bra - noc.

2. Dobranoc, włosy święte, mocno potargane, * Które były najświętszą Krwią zafarbowane. * Dobranoc...
3. Dobranoc, szyjo święta, w łańcuch uzbrojona, * Bądź po wszystkie wieczności mile pochwalona. * Dobranoc...
4. Dobranoc, ręce święte, na krzyż wyciągnione * Jako struny na lutni, gdy są wystrojone. * Dobranoc...
5. Dobranoc, boku święty, z którego płynęła * Krew najświętsza, by grzechy człowieka obmyła. * Dobranoc...
6. Dobranoc, Serce święte, włócznią otworzone, * Bądź po wszystkie wieczności mile pozdrowione. * Dobranoc...
7. Dobranoc, nogi święte, na wylot przeszyte * I tępyimi gwoździemi do krzyża przybite. * Dobranoc...
8. Dobranoc, Krzyżu święty, z którego złożony * Jezus i w prześcieradło białe owiniony. * Dobranoc...
9. Dobranoc, grobie święty najświętszego Ciała, * Który Matka bolesna łzami oblewała. * Niech Ci będzie cześć w wieczności * Za Twe męki zelżywości, * Jezu mój!